With Ability Comes Responsibility

"How was school today, Avi?"

'Great, Abba!"

"I am so happy to hear that, Avi. Tell me

something that you learned."
"The Rebbe sent us home with a kasha (question). What was the sin of Nadav and Avihu that caused them to die?'

"That is a very deep kasha, Avi. Many meforshim answer it in many different ways. Some say that they entered the Mishkan after drinking wine, or that they did not wash their hands and feet properly. Some claim that they were not wearing all of the Bigdei Kehuna (Priestly Garments). Some say that they died because they decided halacha in front of Moshe Rabbeinu, and others explain that they were jealous of him and Aharon. Some even say that their death was a punishment for the Chet Ha'egel (Sin of the Golden Calf)."

"That sure is a wide variety of answers,

Abba.

"Yes, Avi. This shows that their sin was so fine that it is barely recognizable in our eyes. If the Rabbinical geniuses of the past 3000 years do not clearly agree to their sin, then it must have been something that appears very slight to us."

"Abba, why were they so severely pun-

ished for something so subtle?"

"That is an even deeper kasha, Avi. People still puzzle over that question in our days, when they see righteous people suffering. The Avi Ezer has a very practical answer.

"Please tell me, Abba."

"The greater a person is, the more Hashem expects from him. Hashem blesses a person with great seichel (common sense). Therefore, He wants him to use that seichel to make the correct decisions. What is right in one situation may be wrong in another case.'

"That is a frightening thought, Abba. There are so many complicated decisions in life. How can we know what is the

right choice?

"The Avi Ezer explains, Avi. If a person will always fuse seichel, holiness, and fear of Hashem together when making decisions, he will never go wrong. Hashem created the person with a 'straight head'. His seichel works perfectly. It is man's job to guard it. Our fear of sin should motivate us to stay away from impure influences that corrupt our seichel. Then it will stay as straight as the day we were born." "Abba, why were these righteous people punished?"

The Avi Ezer relates that their seichel and righteousness were so great, that they were capable of achieving the highest levels of closeness to Hashem. Therefore, even the slightest mistake (in our eyes) was punished. That is why the verse states, 'I will be sanctified through those who are nearest to Me' (Vayikra 10:3).

Hashem is strictest with those who are closest to Him.

"I see, Abba. Hashem never gives us a test that is too difficult. If He presents us with a complicated problem, then He must give us the seichel to make the right decision."

"Correct, Avi. Sometimes the right decision involves asking someone who is older and wiser than you are. Do not worry. If you fear Hashem, and guard your holiness, He will always steer you in the right direction.

Kinderlach . . .

Hashem has given you a wonderful gift seichel. Guard it with purity and fear of Hashem. Use it. Don't be lazy. When Hashem presents you with a difficult challenge, do your best to analyze it with your seichel. If the answer is not clear, then seek the help of older and wiser people. B'ezras Hashem you will rise to higher and higher madraygas (spiritual levels), and become very close to The Holy One.

The Yoke

 ${}^{ heta}\!A$ bba I feel that I am working hard preparing for Pesach."

Are you doing a lot of cleaning, Avi?" "Well, ummm, not really. I was referring to spiritual preparation.

"Oh, you must be talking about the four parshios.

"Yes, Abba. Five weeks ago (Parashas Shekalim) I worked on dedicating the gashmius (material possessions) to Hashem. Two weeks ago, (Parashas Zachor) I hated the evil of Amalek and wiped him out of my life.'

"Fantastic, Avi!" "What shall I work sna Ju this Abba?" "T¹ week,

"This week Parashas Parah, Avi. It is about the purification

process, which requires the ashes of the Parah Adumah. In the times of the Beis HaMikdash, every Jewish male went to Yerushalayim for the Shalosh Regalim (three pilgrimage festivals). They would offer korbonos (sacrifices) in the Beis HaMikdash. They needed to be tahor (spiritually pure) in order to offer the korbonos. Therefore, they would purify themselves, using the ashes of the Parah Adumah, before the regel. We read the beginning of Parashas Čhukas, which details the mitzvah of Parah Adumah, as the special Maftir of Parashas Parah this week, to commemorate that purification.

"Does Rav Zeidel Epstein zt" I say anything more about this parasha, Abba?" "Ahhhh. You remember his beautiful drashas from the last two parshios, Avi. He has an insight on Parashas Parah also. The Parah Adumah is called a 'chok' - a mitzvah whose underlying reason we do not understand. We accept the mitzvah, however, and perform it exactly as Hashem prescribes, even though we do not understand it. This is a crucial aspect of kabolas ole malchus Shomayim (acceptance of the yoke of Heaven). We keep the mitzvos for no other reason than Hashem commanded them to us. This is the yesod (foundation) of our avodas Hashem. We are Hashem's servants and perform all aspects of His will at all times, under all circumstances."

"I'm ready, Abba. I'm serving Hashem no matter what!"

"Be matzliach, Avi!"

Kinderlach . . . Did you even see a plow being pulled by oxen? They wear a yoke around their necks. The yoke keeps them under control of their master. They cannot deviate from the path that he wants them to travel. We are like the oxen, Hashem is the master, and the yoke is the mitzvos. We follow all of the mitzvos, even those that we do not fully understand, because The Master commanded them to us. Kaballas ole malchus Shomayim - that is Parashas Parah.

The Fiery Table

"A fire went forth from Hashem and consumed upon the Mizbeach the Olah" (Vayikra 9:24). The fire on the Mizbeach was not a normal fire but a miraculous fire from heaven. It consumed the Korbonos which gave the Jewish people their

Nowadays, kapora. kinderlach, we have no Beis HaMikdash, and no Mizbeach. However, we do have a substitute. The Shelah HaKadosh notes that our table serves in place of the Mizbeach.

What serves in place of the fire? The words of Torah that we speak at the table. Torah is often compared to fire. One example is the light of the Menorah in the Beis HaMikdash, which is compared to the light of Torah. We have a mitzvah to keep the fire burning on the *Mizbeach* constantly. How do we fulfill that mitzvah in our days when we have no Beis HaMikdash? By speaking words of Torah at the table. They provide the "spiritual fire". Then our eating of the food is compared to the consumption of the Korbonos.

Kinderlach . . .

When we are eating, let us all do our best to tell Abba and Imma some of the Torah that we learned today. Ask Abba and Imma to share with us what they learned today. We all try to speak Divrei Torah at the Shabbos table. Now let us try during the weekday meals also. You can start small with a one-minute drasha. Perhaps you will want to learn one of the halachos of Loshon Hora at each meal. With Hashem's help, we will constantly keep burning the miraculous fire from heaven that comes down and illuminates us with wisdom and spirituality.

העול

"אבא, אני מרגיש שאני עובד קשה על ההכנות לפסח." "האם אתה עוזר הרבה בנקיון הבית, אברימי?"

"האמת היא.... שלא כל כך. אני התכוונתי להכנות רוחניות."

"אה, כן. אתה ודאי מדבר על ארבע הפרשיות."

"כן, אבא. לפני חמשה שבועות (פרשת שקלים) עבדתי על הקדשת כל הגשמיות שלי לה'. לפני שבועיים (פרשת זכור), שנאתי את הרוע של עמלק ומחקתי אותו מחיי." "מצויין, אברימי!"

"על מה עלי לעבוד השבוע, אבא?"

"השבוע היא שבת פרשת פרה. פרשה זו עוסקת בתהליך ההיטהרות, שעבורה יש צורך באפר הפרה האדומה. בזמן שבית המקדש היה קיים, כל האנשים עלו לירושלים לשלוש הרגלים, ושם הם היו מקריבים קרבונת בבית המקדש. הם היו חייבים להיות

> טהורים כדי להקריב את הקרבנות. ולפיכך היו מטהרים את עצמם באמצעות אפר הפרה האדומה, עוד לפני הרגל. אנו קוראים את ההתחלה של פרשת חוקת, העוסקת בפרטי מצוות פרה אדומה, כמפטיר מיוחד לפרשה השבוע, לזכר ההיטהרות הזו."

"האם הרב הרב זיידל אפשטיין זצ"ל אומר משהו על פרשה זו?"

"אהה... אתה עוד זוכר את הדרשות הנפלאות שלו משתי הפרשיות האחרונות, אברימי. היה לו רעיון גם בנוגע לפרשת פרה. מצוות פרה אדומה מכונה 'חוק' – מצווה שאין אנו יכולים להבין את טעמה. אך אנו מקבלים על עצמנו את המצווה בכל זאת, ומקיימים אותה בדיוק כפי שציווה ה', גם אם אין אנו מבינים אותה. זהו צד חיוני ביותר בקבלת עול מלכות שמיים. אנו מקיימים מצוות אך ורק משום שה' ציווה אותנו לעשות זאת. זהו היסוד לכל עבודת ה' שלנו. אנו עבדי ה' ומקיימים את רצונו בכל זמן, ובכל מצב."

"אני מוכן, אבא. אהיה עובד ה' בכל תנאי!" "בהצלחה, אברימי!"

ילדים יקרים . .

האם ראיתם פעם שוורים החורשים במחרשה? על שכמיהם מונח עול, המאפשר לאדונם לשלוט בהם. אין הם יכולים לסטות מן הדרך שבה הוא רוצה שילכו. אנו גם השוורים, ה' הוא אדוננו, והעול הוא המצוות. אנו מקיימים את המצוות, אפילו אלה שאין אנו מבינים לגמרי בשכלנו, משום שאדוננו ציווה אותנו לעשות זאת. קבלת עול מלכות שמיים – זוהי מהות פרשת פרה.

האצילות מחייבת

"איך היה בבית ספר היום, נחום?" "נהדר, אבא!"

"אני כל כך שמח לשמוע זאת, נחום. ספר לי משהו ממה שלמדת." "הרֶבָּה שלח אותנו הביתה עם שאלה: מה היה החטא של נדב וֵאביהו, שבְּשָלוֹ הם מתו?"

"זוהי שאלה עמוקה מאוד, נחום. המפרשים נתנו תשובות רבות ושונות לשאלה זו. יש האומרים שנדב ואביהו נכנסו למשכן לאחר ששתו יין, או שלא רחצו את ידיהם ואת רגליהם כפי הנדרש. אחרים טוענים שהם לא לבשו את כל בגדי הכהונה. ויש אומרים שהם מתו מכיוון שהורו (פסקו) הלכה לפני משה רבינו, ועוד אומרים שהם קנאו בו ובאהרן. דעה אחת אף אומרת שהמוות שלהם היה עונש על חטא העגל."

"באמת יש פה מגוון רחב של תשובות, אבא."

"כן, נחום. הדבר מראה שהחטא שלהם היה כה דק שכמעט אין ביכולתנו להבחין בו בעינינו שלנו. אם גאוני החכמים בשלושת אלפים השנים האחרונות לא מסכימים זה עם זה בנוגע לחטא, סימן שזהו חטא שבעינינו הוא חטא קל ביותר."

"אבל אבא, אם החטא היה כה דק, מדוע נענשו בגללו בעונש כה חמור?"

"זוהי שאלה עמוקה עוד יותר, נחום. גם כיום אנשים מתקשים להבין כאשר הם רואים צדיקים סובלים ומתייסרים. האבי עזר נותן תשובה מעשית ביותר."

"אנא ספר כי', אבא."

"ככל שהאדם גדול יותר, כך ה' דורש ממנו יותר. ה' בירך את האדם בשכל, ולכן הוא רוצה שישתמש בשכל הזה כדי להגיע להחלטות הנכונות. מה שנכון במצב אחד לא יהיה בהכרח נכון במצב אחר." "כמה מפחיד, אבא. יש כל כך הרבה החלטות מסובכות בחיים. כיצד נדע מהו הדבר הנכון לעשות?"

"האבי עזר מסביר, נחום, שאם אדם תמיד ישתף שכל, קדושה ויראת ה' בהחלטות שלו, הוא לעולם לא יטעה. ה' ברא את האדם 'ישר'. השכל שלו הוא ישר ומושלם. תפקידו של האדם להגן על השכל. יראת ה' שלנו צריכה להניע אותנו להתרחק מהשפעות לא טהורות שעלולות לטמא את השכל. ואם אכן נתרחק מהן, השכל יישאר ישר כביום היוולדנו."

"אבא, מדוע באמת נענשו הצדיקים האלה?"

"האבי עזר מספר שרמת השכל והצדקות שלהם היתה כה גבוהה שהם היו מסוגלים להגיע לרמות גבוהות ביותר של קרבה לה'. ולכן, אפילו טעות קטנה ביותר (בעינינו) חייבה להעניש אותם. וזה מה שאומר הפסוק 'בקרובי אקדש' (ויקרא י', ג'). ה' מקפיד

במיוחד על אלה הקרובים אליו ביותר."

"אני מבין, אבא. ה' אף פעם לא מעמידינו בנסיון שהוא קשה מדי עבורנו. אם הוא מציב בפנינו בעיה מסובכת, סימן שהוא נתן לנו את השכל להגיע להחלטה הנכונה."

"נכון, נחום. לפעמים מציאת התשובה הנכונה כרוכה בהתייעצות עם אדם מבוגר יותר וחכם יותר. אבל אל תדאג. אם אתה אכן ירא אלוקים ומגן על קדושת נשמתך, הוא תמיד יכוון אותך בכיוון הנכון."

ילדים יקרים . . .

ה' נתן לכם מתנה נפלאה: השכל. שמרו עליו בטהרה והיו יראי אלוקים. השתמשו בו. אל תתעצלו. כאשר ה' מציב בפניכם אתגר קשה, השתדלו לנתח את הבעיה בעזרת השכל. אם התשובה עדיין איננה ברורה, התייעצו עם אנשים חכמים ומנוסים יותר. בעזרת ה' תעלו מעלה מעלה במדרגות הרוחניות, ותתקרבו מאוד לקדוש ברוך הוא.

השולחן והאש

"ותצא אש מלפני ה' ותאכל על המזבח את העולה" (ויקרא ', כ"ד). האש על המזבח לא היתה אש רגילה אלא אש ניסית מן השמים. היא אכלה את הקרבנות שהיו כפרה לעם ישראל. עכשו, ילדים יקרים, אין לנו בית מקדש ואין לנו מזבח, אולם יש לנו תחליף. השל"ה הקדוש אומר ששולחנו של אדם הוא במקום המזבח. ומה משמש במקום האש? דברי התורה שאנו אומרים על השולחן. התורה נמשלת הרבה פעמים לאש. דוגמא אחת היא אור המנורה בבית המקדש, שהיא משל לאור התורה. יש לנו מצוה לשמור שהאש על המזבח תמשיך לבעור כל הזמן. כיצד אנו מקיימים מצוה זו בימינו כשאין לנו את בית המקדש? על ידי דבור בדברי תורה ליד השולחן. דברי התורה מספקים את האש הרוחנית, ואז, האכילה שלנו דומה לאכילת הקרבנות על המזבח.

ילדים יקרים . .

בזמן האוׄכל, בואו נשתדל לספר לאבא ואמא קצת מן התורה שלמדנו במשך היום. בקשו אתם מאבא ואמא שיספרו לכם ממה שלמדו היום. כולנו משתדלים לדבר בדברי תורה בשולחן שבת. עכשו בואו ננסה גם בזמן הארוחות בימי החול. אפשר להתחיל בדרשה של דקה אחת. אולי תרצו ללמוד הלכה אחת מהלכות שמירת הלשון בכל סעודה. בעזרת ה', נמשיך להבעיר כל הזמן את האש הניסית היורדת מן השמים והמאירה בנו את אור החכמה והרוחניות.